

Til lovforslag nr. L 92. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven

(Skattejusteringer)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Bat-Kartellet,
Christensen, Christian, Horsens,
Danmarks Landboungdom,
Dansk Investeringsfond af 1. juli 1976,
Den Kristelige Fagbevægelse,
Foreningen af Registrerede Revisorer,
InvesteringsForeningsRådet,
Kristensen, Ove, Vejle,
Moore Stephens Skat,
Mosbæk, Holger, København,
Poulsen, Ole & J.M., Frederiksberg,
Rasmussen, Birgitte og Michael, Hillerød,
Ravnehusparkens Grundejerforening,
Rådet for Dansk Forsikring og Pension,
Sørensen, Kurt Kløve, Solrød Strand og
Ældre Sagen.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende indgreb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kernesund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementalitet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offent-

lige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget om at sænke marginalskatten øges det skrå skateloft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre attraktivt at være fleksibel med hensyn til arbejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndelsen til at uddanne og videreuddanne sig mindskes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløj. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparing, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskattningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet

ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befodringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforsvarlig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et tredje mindretal (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet tilslutter sig det af Venstre og Det Konservative Folkeparti afgivne betænkningens bidrag.

Et fjerde mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af øko-

nomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne finder unødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakkens omfattende forringelser for boligejerne. Regeringens lovforslag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejendomsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lave den om til en kommunal skat. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopparerne, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv nettokapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod

den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtlønnede frem for at være passiv på en overførselsindkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt incitamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelsernes skyld - i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatteloft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalsatser med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satsene på arbejdsmarkedsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparing til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparing til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparing.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfejlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er

Bet. o. lovf. vedr. indkomstskat for personer m.v.

det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen ville på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er afgørende for trykthed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1, 9 og 10 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 2-8.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at dansk skattelovgivning skal underkastes forenkling, reduktion og større retfærdighed. Ingen af de tre mål bliver nået med regeringens pinsepakke - tværtimod. Nærværende lovforslag lægger yderligere skat på borgerne og indfører nye komplicerede regler, som kræver revisorbistand for endnu flere skatteborgere.

Regeringens mål om at kræve endnu flere skatter ind støttes naturligvis ikke af Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet mener, at skattniveaue i Danmark skal være mindre. Der skal gennemføres en skattelempelse særligt for de lavestlønnede. Rapport efter rapport og undersøgelse efter undersøgelse har dokumenteret, at hovedparten af de skævheder, det danske samfund oplever, skyldes, at de laveste indkomster er alt for højt beskattet. Ændringsforslag nr. 1 giver et meget lille bidrag til at få lavere skat for de laveste indkomster, men slet ikke nok. Det må være en hovedregel i skattepolitik, at man ikke skal betale skat af en indkomst, man ikke kan leve af! I Danmark har regeringen med brutto-skat og enorme afgifter gjort, at alle ned til den mindste indkomst skal deltage i omfordelingen. Det er urimeligt. Ændringer for de højeste indkomster skal være således, at folk ikke får incitamenter til at forlade landet eller lignende. Regeringens forslag og forlig med SF og Enhedslisten skærper beskatningen for de højeste indkomster til stor skade for samfundøkonomien.

Skattelettelse og skatteomlægninger skal have en samlet lempelse som mål. Lempelserne skal finansieres med betydelige offentlige be-

sparelser og ikke ved at skærpe beskatningen for andre grupper. Det samlede resultat af pinsepakken er betydelige milliardprovenuier ekstra til de offentlige kasser. Det vender Fremskridtspartiet sig imod.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkeparti medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Kristeligt Folkeparti bemærker, at lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti er imod. Kristeligt Folkeparti er enig med regeringen i, at der er behov for et indgreb mod forbruget, men mener, at indgrebet i rentefradragsretten er for voldsomt og vil påvirke en del især nyetablerede boligejere betydeligt i negativ retning - selv efter vedtagelse af overgangsordningerne.

Kristeligt Folkeparti finder det endvidere urimeligt, at indgrebet rammer husejere uforholdsmæssigt hårdt, mens også rige lejere går fri.

Desuden mener Kristeligt Folkeparti, at regeringens indgreb ensidigt retter sig mod det private forbrug. Der er også behov for at begrænse det offentlige forbrug.

I stedet for en nedsættelse af bundskatten fra 8 til 5,5 pct. finder Kristeligt Folkeparti, at der skal indføres et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget svarende til værdien af personfradraget med overførselsret for uudnyttet bundfradrag mellem ægtefæller. Regeringen burde nøjes med at nedsætte bundskatten til 6,5 pct. og bruge ca. 2 mia. kr. til målrettede kompensationer til pensionister, uddannelsessøgende, bistanmodtagere m.fl., der rammes af de grønne afgifter.

Kristeligt Folkepartis forslag vil gavne familier med én indkomst og vil være gavnligt for incitamentet til at arbejde.

Derudover finder Kristeligt Folkeparti, at bundgrænsen for betaling af mellemskat bør stige yderligere ud over de 32.000 kr. over 4 år, som regeringen foreslår. Dette vil i øget omfang tilskynde til at arbejde, idet reduktionen af skatten målrettes mod de personer, der er i arbejde.

Kristeligt Folkeparti finder, at fjernelse af mulighederne for fradrag for kapitalpensionsindskud i topskatten er et skridt i den forkerte retning, når det gælder om at tilskynde til opsparing og begrænse forbruget.

Vedrørende regeringens ændringsforslag om og tillægsbev.lovforslag)

overgangsordning for personer med negativ nettokapitalindkomst over 20 pct. af den personlige indkomst og overgangsordningen for personer med store ligningsmæssige fradrag vil Kristeligt Folkeparti undlade at stemme for disse ændringsforslag, idet vi ikke finder, at overgangsordningerne er tilstrækkelige til at afbøde den væsentlige negative virkning for især nyetablede boligejere af pinsepakken.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 6, *stk. 2*, affattes 3. og 4. *pkt.* således:

»For indkomståret 2001 udgør procenten 6,25. For indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 5,5.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

2) I den under *nr. 3* foreslåede affattelse af § 7, *stk. 1*, ændres »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

3) I den under *nr. 4* foreslåede affattelse af § 7, *stk. 4*, ændres »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

4) I den under *nr. 10* foreslåede affattelse af § 13, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

5) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af § 13, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbs-

grænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

6) I den under *nr. 12* foreslåede affattelse af § 13, *stk. 4, 6. pkt.*, ændres to steder »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

7) I det under *nr. 14* foreslåede § 13, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres »indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I,« til: »beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1,«.

8) *Nr. 15* affattes således:

»15. I § 19, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »skatteløftet i 2.-6. *pkt.*« til: »59 pct.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

9) *Nr. 17* affattes således:

»17. § 25 a affattes således:

»§ 25 a. Den del af den skattepligtiges negative kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af den skattepligtiges personlige indkomst, omregnes til skatteværdi med den procent, der anføres i stk. 3. Skatteværdien fradrages i nævnte rækkefølge i den skattepligtiges beregnede skatter efter §§ 6, 6 a, 7 og 8 a, stk. 2, og herefter i skatter til kommune og amtskommune samt kirkelige afgifter.

Stk. 2. For ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udløb, omregnes den del af ægtefællernes samlede negative nettokapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af ægtefællernes samlede personlige indkomst, til skatteværdi med den procent, der anføres i stk. 3. Skatteværdien fradrages i skatten hos den ægtefælle, der har negativ kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af denne ægtefælles personlige indkomst. Hvis begge ægtefæller har negativ kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af deres personlige indkomst, fordeles skatteværdien imellem dem efter forholdet mellem de dele af hver enkelt ægtefælles negative kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af hver enkelt ægtefælles personlige ind-

komst. I det omfang en af ægtefællerne ikke kan udnytte skatteværdien, fradrages den ikke udnyttede del i den anden ægtefælles skatter. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For indkomståret 2000 udgør procenten 4. For indkomstårene 2001 og 2002 udgør procenten 8. For indkomståret 2003 udgør procenten 6. For indkomståret 2004 udgør procenten 4. For indkomståret 2005 udgør procenten 2. For indkomståret 2006 og følgende indkomstår udgør procenten 0.««

10) Efter nr. 17 indsættes som nyt nummer:

»01. § 27 a affattes således:

»§ 27 a. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskat efter § 6 kan en skattepligtig for indkomstårene 2002-2005 fradrage udgifter af den art, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af personlig indkomst og kapitalindkomst, i det omfang udgifterne overstiger det beløb, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 2. For indkomståret 2002 udgør beløbet 40.000 kr. For indkomståret 2003 udgør beløbet 60.000 kr. For indkomståret 2004 udgør beløbet 80.000 kr. For indkomståret 2005 udgør beløbet 100.000 kr.««

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-10

Ændringsforslagene skønnes at medføre et samlet merprovenu i 1999 i forhold til lovforslaget på ca. 785 mio. kr. og ca. 540 mio. kr. i 2000. I 2001, hvor der bl.a. gives et ekstra $\frac{1}{4}$ pct.-point på bundskatten, bliver der tale om et provenutab i forhold til lovforslaget på ca. 950 mio. kr., og dette stiger til ca. 2.825 mio. kr. i 2002, hvor bundskatten lettes med ekstra $\frac{1}{2}$ pct.-point og de særlige indfasningsordninger har den kraftigste effekt. I takt med indfasningsordningernes aftrapning falder provenutabet ved ændringsforslaget til ca. 2.335 mio. kr. frem til 2006. Ændringsforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

Der henvises i øvrigt til provenu- og fordelingsnotatet vedr. lovforslag L 92 plus ændringer af 17. og 18. juni, der er fremsendt til Skatteudvalget den 19. juni 1998.

Ændringsforslagene skønnes at medføre yderligere engangsudgifter til edb og information i

forhold til lovforslaget på 2,5 mio. kr. fordelt på årene 1999-2003.

Ad nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at bundskatten i forhold til lovforslaget nedsættes med yderligere 0,25 pct.-point i 2001 og 2002. Herefter udgør bundskatten 6,25 pct. for indkomståret 2001 og 5,5 pct. for indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår.

Ad nr. 2-7

Efter lovforslaget kan såvel private indskud på kapitalpensioner som indskud på kapitalpensioner i ansættelsesforhold ikke nedsætte beregningsgrundlaget ved topskatberegningen. Tilsvarende foreslås for indbetalinger til kapitalforsikringer. Endvidere reduceres underskud i personlig indkomst, der kan overføres til en eventuel ægtefælle eller fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår, med foretagne indskud på kapitalpension og indbetalinger til kapitalforsikringer.

Hensigten hermed er at fjerne den fordel, som de højeste indkomstgrupper har haft ved at trække indbetalingerne fra i toppen af indkomsten, selv om udbetalingerne for alle pålægges en afgift på 40 pct.

I henhold til lovforslaget omfattes indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I. Det foreslås, at bestemmelserne i stedet omfatter beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Derved opnås for det første, at det præciseres, at indbetalinger til supplerende engangsydelse også omfattes af de foreslåede bestemmelser. Supplerende engangsydelse udbetales fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, men pålægges en afgift på 40 pct. ved udbetalingen. Den supplerende engangsydelse giver således også fradrag i toppen af indkomsten, selv om udbetalingen for alle pålægges en afgift på 40 pct.

For det andet præciseres det, at der ved indbetalinger til kapitalpensioner og kapitalforsikringer, som er oprettet som led i et ansættelsesforhold, skal ske fradrag for det beregnede AM-bidrag, som skal indeholdes af pensionsinstituttet m.v. Det er således ikke hele den indbetaling til pensionsordningen, som foretages af arbejds-

giveren, der skal medregnes ved topskatberegningen. Kun det beløb, der resterer, efter at pensionsinstituttet har indeholdt AM-bidrag af indbetalingen, medregnes.

Ad nr. 8

Det foreslås, at det skrå skatteloft forhøjes med 1 pct.-point til 59 pct.

Ad nr. 9

Det foreslås, at der indføres en overgangsregel for personer med stor negativ kapitalindkomst i forhold til deres personlige indkomst. Disse personer vil blive mest berørt af nedsættelsen af fradragsværdien for renteudgifter.

Det foreslås, at der for ugifte, der har negativ kapitalindkomst, beregnes en skatteværdi af den del af den negative kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af den personlige indkomst.

For ægtefæller beregnes skatteværdien af den del af ægtefællernes samlede negative nettokapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af ægtefællernes samlede personlige indkomst.

Hvis den personlige indkomst er negativ eller nul, beregnes skatteværdi af hele den negative kapitalindkomst.

Overgangsreglen anvendes første gang for indkomståret 2000, hvor skatteværdien foreslås beregnet med 4 pct. For indkomstårene 2001 og 2002 foreslås skatteværdien beregnet med 8 pct., hvorefter skatteværdien nedsættes med 2 pct.-point for hvert efterfølgende indkomstår, således at der sidste gang beregnes skatteværdi for indkomståret 2005 med 2 pct.

Den beregnede skatteværdi fradrages i den skattepligtiges beregnede skatter. Er der tale om ægtefæller, modregnes skatteværdien i de beregnede skatter hos den ægtefælle, der har negativ kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af den personlige indkomst.

Hvis begge ægtefæller har negativ kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af deres egen personlige indkomst, fordeles skatteværdien. Fordelingen sker efter forholdet mellem den del af den enkelte ægtefælles negative kapitalindkomst, der overstiger 20 pct. af vedkommendes personlige indkomst.

Skatteværdien modregnes på samme måde som skatteværdien af personfradrag, jf. personskattelovens § 9. Det vil sige, at skatteværdien i nævnte rækkefølge fradrages i bundskat, mel-

lemskat, topskat og skat af aktieindkomst over progressionsgrænsen og herefter i skatter til kommune og amtskommune samt kirkelige afgifter.

Den beregnede skatteværdi fortabes, i det omfang den ikke kan udnyttes i de nævnte skatter for det pågældende indkomstår. Der er således ikke mulighed for at fremføre uudnyttet skatteværdi i relation til denne overgangsregel. Hvis en gift person helt eller delvis ikke kan udnytte skatteværdien til fradrag i sine skatter, kan den uudnyttede del dog overføres til fradrag i den anden ægtefælles skatter for det pågældende indkomstår.

Ad nr. 10

Det foreslås, at der indføres en overgangsbestemmelse for personer med store ligningsmæssige fradrag, det vil sige udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af personlig indkomst og kapitalindkomst.

Fradragsværdien for sådanne udgifter vil falde fra ca. 40,4 pct. i 1998 til ca. 32,4 pct., når de ligningsmæssige fradrag fra og med indkomståret 2002 udgår af beregningsgrundlaget for bundskat efter personskattelovens § 6.

Overgangsreglen foreslås udformet således, at en person - ud over at fradrage sine ligningsmæssige fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst - tillige kan fradrage den del af de ligningsmæssige fradrag, der overstiger 40.000 kr., i sit beregningsgrundlag for bundskat for indkomståret 2002.

I de følgende tre indkomstår tillægges beløbet 20.000 kr. for hvert indkomstår, således at beregningsgrundlaget for bundskat for indkomståret 2005 reduceres med den del af de ligningsmæssige fradrag, der overstiger 100.000 kr. Fra og med indkomståret 2006 kan ligningsmæssige fradrag ikke reducere bundskatgrundlaget.

Samtidig med dette lovforslag er fremsat et lovforslag, der indebærer en justering af befodringsfradraget for lavindkomster, jf. forslag til Lov om ændring af ligningsloven (Befodringsfradragsjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil), L 96.

I henhold til lovforslaget beregnes det justerede fradrag på grundlag af det normale befodringsfradrag, som den skattepligtige selv indberetter til skattemyndighederne på den årlige

selvangivelse. Denne beregning foretages inden anvendelsen af den foreslåede overgangsregel for ligningsmæssige fradrag. Det vil sige, at det er det forhøjede befodringsfradrag, der medreg-

nes, når det opgøres, hvor stor en del af de samlede ligningsmæssige fradrag der overstiger beløbsgrænsen for det pågældende indkomstår.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)